

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul central), (jud. R. Pulbere)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, V. Buhnaci, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

24 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de CA „Air Moldova” SRL,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Smocvin Ion
împotriva CA „Air Moldova” SRL cu privire la anularea ordinului, restabilirea la
locul de muncă și încasarea despăgubirii,

împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respins apelul declarat de CA „Air Moldova” SRL și menținută hotărârea din
07 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central),

c o n s t a t ă :

La 15 mai 2018, Smocvin Ion s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere
de chemare în judecată împotriva ÎS CA „Air Moldova” (reorganizată ulterior) cu
privire la anularea ordinilor, restabilirea la locul de muncă și încasarea
despăgubirii.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin ordinul ÎS CA „Air Moldova” nr.
299/P din 15 noiembrie 2017, în temeiul art. 76 lit. g) al Codului muncii potrivit
căruia, contractul individual de muncă se suspendă în circumstanțe ce nu depind de
voința părților în caz de trimitere în instanța de judecată a dosarului penal privind
comiterea de către salariații unei infracțiuni incompatibile cu munca prestată, până
la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești, a fost suspendat contractul
individual de muncă încheiat cu întreprinderea pârâtă.

Ulterior, prin ordinul ÎS CA „Air Moldova” nr. 167/P din 19 aprilie 2018, în
temeiul art. 82 lit. e) al Codului muncii potrivit căruia, contractul individual de
muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de aplicare
a pedepsei penale salariatului prin hotărâre a instanței de judecată care exclude

posibilitatea de a continua munca în unitate – de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești, a fost desfăcut contractul individual de muncă, începând cu data de 19 aprilie 2018.

În opinia reclamantului ordinul nr. 167/P din 19 aprilie 2018 urmează a fi anulat din considerentele ce urmează. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 26 iunie 2017, menținută prin Decizia Curții de Apel din 08 noiembrie 2017 și decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2018, a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) al Codului penal, fiindu-i stabilă pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 4000 lei, pentru faptul că la 01 septembrie 2015, aflându-se la volanul automobilului de serviciu, a încălcat regulile de circulație, prin ce a cauzat leziuni corporale medii sub forma de fractură a gleznei medii unui pasager; deși sancțiunea prevede și posibilitatea aplicării pedepsei complimentare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijlocul de transport, prin sentința menționată reclamantul nu a fost privat de dreptul acesta special, prin ce și-a menținut dreptul de a conduce mijloace de transport.

În context, potrivit art. 293 alin. (1) al Codului muncii, la o muncă legată nemijlocit de circulația mijloacelor de transport, inclusiv auto, pot fi angajate numai persoanele cu pregătire profesională, stabilită de Guvern, care dispun de un document corespunzător, iar întru-cât reclamantul, prin sentința menționată nu a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, acesta poate continua legitim activitatea în funcția de șofer în temeiul contractului individual de muncă încheiat cu întreprinderea pârâtă, or, exclud posibilitatea de a continua munca pedepsele penale prevăzute expres la art. 62 alin. (1) lit. b),d),f),g) al Codului penal, situație ce nu se atestă la cazul lui Smocvin Ion.

Mai mult, reclamantul a evidențiat că angajatorul, în ordinele respective, nu a invocat în ce constă incompatibilitatea de a-și continua munca în condițiile stabilite de contractul individual de muncă.

În instanța de judecată Smocvin Ion a solicitat ordinului nr. 167/P din 19 aprilie 2018, încasarea despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la serviciu și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4000 lei.

Prin hotărârea din 07 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central) acțiunea reclamantului a fost admisă parțial.

A fost anulat ordinul ÎS CA „Air Moldova” nr. 167/P din 19 aprilie 2018 cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, cu restabilirea lui Smocvin Ion la locul de muncă.

A fost încasat de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul lui Smocvin Ion despăgubirea pentru absența forțată de la lucru în mărime de 38 702,80 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost încasat de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul statului taxa de stat în

mărime de 1261,66 de lei.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de CA "Air Moldova" SRL și menținută hotărârea din 07 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău (sediul central).

Pentru a emite soluțiile enunțate, instanțele ierarhic inferioare au reținut că, contractul individual de muncă cu reclamantul a fost desfăcut în temeiul circumstanțelor ce nu depind de voința părților, fiind reținută recunoașterea lui Smocvin Ion vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) al Codului penal prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul central) din 26 iunie 2017, irevocabilă din 20 februarie 2018. Astfel, prin sentința menționată reclamantului i-a fost aplicată pedeapsa penală sub formă de amendă, fără a-i fi aplicată și pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Instanțele au relevat în motivarea soluțiilor sale că, întreprinderea pârâtă, desfășurând contractul individual de muncă cu Smocvin Ion din motivul de aplicare a pedepsei penale salariatului prin hotărâre a instanței de judecată, nu a motivat în ce mod această pedeapsă, la caz pedeapsa sub formă de amendă, exclude posibilitatea reclamantului de a continua munca la unitate în calitate de șofer în cadrul Departamentului Administrativ Serviciul Transport Auto, ÎS CA „Air Moldova”, or acesta și-a păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport.

Au fost calificate drept neîntemeiate argumentele Companiei Aeriene cu privire la faptul că potrivit procedurii de angajare a salariaților în cadrul companiei care ocupă locul de muncă în cadrul Departamentului Administrativ, serviciul Transport Auto, este necesar prezentarea cazierului desfășurat, iar condamnarea reclamantului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) al Codului penal constituie un impediment, or, în astfel de circumstanțe intervine desfacerea din inițiativa angajatorului a contractului individual de muncă și nicidecum în temeiul circumstanțelor ce nu depind de voința părților.

Așadar, temei de desfacerea a contractului individual de muncă cu reclamantul a fost reținută anume condamnarea acestuia pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) al Codului penal prin sentință irevocabilă, fără a fi indicat potrivit căror acte interne a întreprinderii este imposibilă continuarea de către reclamant a munca la unitatea respectivă în calitate de șofer și că această condamnare constituie un impediment în exercitarea obligațiilor de muncă, reținându-se faptul că ultimul nu a fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

La 28 mai 2019, CA „Air Moldova” SRL a declarat recurs împotriva deciziei din 20 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la emiterea deciziei a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a aplicat în mod eronat analogia legii

sau analogia dreptului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către CA „Air Moldova” SRL, neîntemeiat și care urmează a fi considerat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de CA „Air Moldova” SRL, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ a recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului

înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către CA „Air Moldova” SRL.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către CA „Air Moldova” SRL.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Svetlana Filincova